DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 11 kwietnia 1956 **Nr 6** **Poz. 10 — 11**

10.

OKÓLNIK Nr ZG 1/56

z dnia 13 marca 1956 r.

w sprawie odprowadzania do budżetu kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań przedsiębiorstw państwowych wobec zagranicy.

Wobec nasuwających się wątpliwości co do stosowania postanowień uchwały Nr 404 Prezydium Rządu z dnia 30 maja 1953 r. w sprawie obowiązku odprowadzania do budżetu kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr A-56, poz. 712) do zobowiązań wobec osób zamieszkałych lub mających siedzibę za granicą Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

1. Postanowienia wymienionej uchwały Nr 404 Prezydium Rządu mają zastosowanie również do przedawnionych i prekludowanych zobowiązań wobec wierzycieli zamieszkałych lub mających siedzibę za granicą (cudzoziemców dewizowych w rozumieniu ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. Dz. U. Nr 21, poz. 133 i przepisów na jej podstawie wydanych).

2. Ocena, czy zobowiązanie przedsiębiorstwa wobec wierzyciela cudzoziemca dewizowego uległo przedawnieniu lub prekluzji, powinna nastąpić z udziałem komórki prawnej przedsiębiorstwa na podstawie przepisów właściwych dla danego stosunku prawnego w myśl prawa prywatnego międzynarodowego (Dz. U. z 1926 r. Nr 101, poz. 581 i z 1936 r. Nr 3, poz. 22).

3. Jeżeli przedmiotem przedawnionego lub prekludowanego zobowiązania jest kwota określona w walucie zagranicznej, odprowadzeniu do budżetu centralnego podlega jej równowartość obliczona według obowiązującego kursu. Odprowadzenie kwoty przedawnionego lub prekludowanego zobowiązania powinno być dokonane zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1953 r. w sprawie dokonywania wpłat do budżetu kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr A-76, poz. 910) z uwzględnieniem zmian wynikających z zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu Państwa (Monitor Polski Nr 126, poz. 1625).

4. Jeżeli przedmiotem przedawnionego lub prekludowanego zobowiązania są efektywne zagraniczne środki płatnicze pozostające w dyspozycji przedsiębiorstwa, np. przypadające do zwrotu cudzoziemcowi dewizowemu z tytułu pozostałości z pobranej zaliczki, powinny one być odprzedane Narodowemu Bankowi Polskiemu, a kwotę równowartości w walucie polskiej należy odprowadzić do budżetu centralnego.

5. Decyzje i czynności podejmowane w wykonaniu obowiązku odprowadzania do budżetu kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań wobec cudzoziemców dewizowych, o ile są zgodne z niniejszym okólnikiem, nie podlegają żadnym innym wymaganiom ani ograniczeniom dewizowym.

Generalny Dyrektor
H. Kotlicki

11.

OKÓLNIK Nr KS 6/56

z dnia 23 marca 1956 r.

w sprawie dokonywania niektórych zapisów księgowych na kontach rozdziału II „Inwestycje i remonty kapitalne".

Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że w związku z wejściem w życie przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 stycznia 1956 r. w sprawie zmiany niektórych ramowych planów kont (Monitor Polski Nr 15, poz. 231) stały się nieaktualne następujące pisma okólne:

1) pismo okólne Nr 26 z dnia 30 marca 1953 r. w sprawie księgowego ujęcia mank, ubytków i strat w materiałach inwestycyjnych (Nr KS 3377/3/53).

2) ust. 1 pisma okólnego z dnia 29 grudnia 1952 r. w sprawie księgowania zakończonych remontów kapitalnych oraz roszczeń i pretensji przedsiębiorstwa w stosunku do własnych pracowników (Nr KS 18388/3/52).

3) pismo okólne Nr 10 z dnia 6 lutego 1953 r. w sprawie interpretacji niektórych przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 13 grudnia 1952 r. w sprawie finansowania inwestycji niescentralizowanych limitowych w roku 1953 (Nr KS 1207/3/53).

4) pismo okólne Nr 2 z dnia 13 stycznia 1954 r. w sprawie księgowego ujęcia kredytów antycypacyjnych (Nr KS 15736/1/53).

5) pismo okólne Nr 41 z dnia 6 lipca 1953 r. w sprawie ewidencji zwrotów środków planu inwestycyjnego (Nr KS 9256/3/53).

6) pkt V pisma okólnego Nr 22 z dnia 20 maja 1954 r. (Nr KS 3024/1/54).

7) część A pisma okólnego Nr 1 z dnia 5 stycznia 1954 r. w sprawie zmian w zakresie ewidencji analitycznej prowadzonej w ramach niektórych rozdziałów RPK (Nr KS 15735/1/53).

8) pismo okólne Nr 58 z dnia 28 października 1953 r. w sprawie przedawnionych i prekludowanych zobowiązań powstałych z rozliczeń w zakresie inwestycji (Nr KS 15194/1/53).

9) pkt 3 — Rozliczenia z tyt. dostaw na inwestycje i remonty kapitalne, pisma okólnego z dnia 9 maja 1952 r. w spra-

wie ewidencji księgowej rozliczeń z tytułu dostaw, towarów, wyrobów i usług (Nr KS 5493/3/52).

10) pkt 10 — Kary w zakresie inwestycji i remontów kapitalnych pisma okólnego Nr 13 z dnia 27 marca 1954 r. w sprawie wyjaśnienia niektórych wątpliwości co do sposobu księgowania (Nr KS 1302/1/54).

Jednocześnie Ministerstwo Finansów podaje do wiadomości wyjaśnienia co do sposobu dokonywania niektórych zapisów księgowych na kontach rozdziału II „Inwestycje i remonty kapitalne" zgodnie z postanowieniami wymienionego na wstępie zarządzenia Ministra Finansów.

I. Księgowe ujęcie niedoborów i nadwyżek materiałów inwestycyjnych

1. Wszelkie niedobory stwierdzone w zakupionych ze środków inwestycyjnych materiałach oraz maszynach i urządzeniach (częściach maszyn i urządzeń) a powstałe w czasie transportu, w magazynie przedsiębiorstwa lub w czasie montażu księguje się na dobro konta „Materiały na inwestycje" lub „Inwestycje rozpoczęte" i w ciężar konta „Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych" w grupie innych należności i zobowiązań z tytułu inwestycji — konto analityczne „Roszczenia z tytułu mank, ubytków i strat".

2. Obowiązkiem głównych księgowych jest przestrzeganie aby bieżąco wyjaśniane były przez powołane do tego czynniki przyczyny powstania niedoborów oraz aby po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego kwoty zaksięgowane na koncie „Roszczenia z tytułu mank, ubytków i strat" przenoszone były bezzwłocznie na właściwe konta wymienione w pkt 3 — 6.

3. Niedobory zawinione przenosi się z konta „Roszczenia z tytułu mank, ubytków i strat" na właściwe konto analityczne osoby odpowiedzialnej, prowadzone w grupie „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji". W przypadku gdy osoba winna odmawia zapłaty sprawę należy skierować do sądu. Kwota niedoboru podlega wówczas przeniesieniu z konta „Roszczenia z tytułu mank, ubytków i strat" na konto analityczne prowadzone w grupie kont „Roszczenia sporne".

4. Wpłaty osób winnych powstania zawinionych niedoborów księguje się na dobro konta „Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych" (grupa „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji") i w ciężar konta „Rachunek bankowy środków na inwestycje" (jeśli niedobory powstały przy realizacji inwestycji pozalimitowych) bądź też w ciężar konta „Finansowanie inwestycji" (jeśli niedobory powstały przy realizacji inwestycji limitowych) konto analityczne „Finansowanie przez bank".

5. Niezawinione niedobory mieszczące się w granicach norm ubytków naturalnych przenosi się z konta „Roszczenia z tytułu mank, ubytków i strat" w ciężar konta „Inwestycje rozpoczęte" jako straty inwestycyjne z jednoczesnym zarachowaniem w ewidencji analitycznej na koncie „Straty inwestycyjne" właściwego tytułu inwestycyjnego (planu rzeczowo-finansowego).

6. Niedobory niezawinione przekraczające normy ubytków naturalnych przeksięgowuje się z konta „Roszczenia z tytułu mank, ubytków i strat", po zatwierdzeniu ich w trybie określonym przepisami o odpisywaniu niedoborów, w sposób podany w pkt 5.

7. Nadwyżki materiałów (maszyn i urządzeń lub części maszyn i urządzeń) zakupionych ze środków inwestycyjnych księguje się w ciężar konta „Materiały na inwestycje" i na dobro konta „Finansowanie inwestycji" — konto analityczne „Zyski inwestycyjne" z jednoczesnym zarachowaniem na właściwy tytuł inwestycyjny, względnie jeśli chodzi o inwestycje pozalimitowe — na dobro konta „Fundusze na inwestycje".

II. Zwroty środków inwestycyjnych — inwestycje limitowe.

8. Otrzymane od wykonawcy (dostawcy) inwestycyjnego zwroty środków inwestycyjnych a nie zaewidencjonowane uprzednio jako należności od danego wykonawcy (dostawcy) inwestycyjnego, księguje się w sposób następujący:

a) w przypadku gdy składnik tytułu stanowi inwestycję rozpoczętą, lecz zwrot dotyczy określonego, zakończonego całkowicie obiektu inwentarzowego, wykonanego w ramach danego składnika — na stronie Ma konta „Inwestycje rozpoczęte" (konto analityczne danego składnika) i na stronie Wn konta „Finansowanie inwestycji" — konto analityczne „Finansowanie przez bank właściwego tytułu inwestycyjnego,

b) w przypadku gdy składnik tytułu, którego zwrot dotyczy, stanowi w chwili zwrotu środków inwestycyjnych inwestycję zakończoną, kwotę zwrotu księguje się na stronie Wn i Ma konta „Finansowanie inwestycji" dokonując jednocześnie obciążenia konta analitycznego „Finansowanie przez bank" (zmniejszenie wypłat) i uznanie konta analitycznego „Finansowanie z innych źródeł".

c) w przypadku gdy zwrot środków inwestycyjnych następuje w roku następnym po roku, w którym całkowicie zakończono realizację finansową zadania inwestycyjnego, cała suma zwracanych środków podlega wpłacie przez wykonawcę (dostawcę) inwestycji do budżetu, co nie znajduje żadnego wyrazu w księgowości inwestora.

9. Jeżeli na podstawie właściwych dokumentów (np. faktury ostatecznej) inwestor może ustalić kwotę należności od wykonawcy (dostawcy) inwestycyjnego, które mają być zwrócone, powinien obciążyć konto „Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych" — grupa „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji" właściwe konto analityczne wykonawcy (dostawcy) inwestycji uznając odpowiednio:

a) konto „Inwestycje rozpoczęte" — w przypadku gdy należność dotyczy składnika tytułu, który stanowi inwestycję rozpoczętą (np. należność ustaloną na podstawie faktury ostatecznej za obiekt inwentarzowy wchodzący w skład nie zakończonego jeszcze składnika tytułu),

b) konto „Finansowanie inwestycji" — konto analityczne „Finansowanie z innych źródeł" — w przypadku gdy należność dotyczy składnika tytułu, który stanowi inwestycję zakończoną,

c) konto „Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych" — konto analityczne „Rozrachunki publiczno-prawne" prowadzone w grupie „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji" — przypadku gdy należność dotyczy zadania inwestycyjnego, którego finansowa realizacja została zakończona (księgowanie na stronie Ma konta „Rozrachunki publiczno-prawne" oznacza, że otrzymany zwrot inwestor obowiązany jest przekazać na rzecz budżetu).

10. Otrzymane od wykonawcy (dostawcy) inwestycyjnego zwroty środków inwestycyjnych na pokrycie ujętych w ewidencji inwestora należności od wykonawców (dostawców) inwestycji księguje się w sposób następujący:

a) w przypadku, o którym mowa w pkt 9 lit. a i b — na stronie Wn konta „Finansowanie inwestycji" — konto analityczne „Finansowanie przez bank" i na stronie Ma konta „Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych" — grupa „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji" — właściwe konto analityczne wykonawcy (dostawcy) inwestycji,

b) w przypadku, o którym mowa w pkt 9 lit. c — na stronie Wn konta „Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych" grupa „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji" właściwe konto „Rozrachunków publiczno-prawnych" i na stronie Ma konta „Rozrachunki z tytułu

inwestycji i remontów kapitalnych" — grupa „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji", właściwe konto analityczne wykonawcy (dostawcy) inwestycji. Zapisu powyższego dokonuje się na podstawie nadesłanego przez jednostkę nadrzędną zawiadomienia o wpływie zwracanej kwoty, na rachunek dochodów budżetowych jednostki nadrzędnej.

11. Kwoty otrzymanych zwrotów, o których mowa w pkt 8 lit. b i c, oraz kwoty należnych zwrotów, o których mowa w pkt 9 lit. b i c, stanowią podstawę do korekty wartości inwentarzowej obiektów środków trwałych lub obrotowych otrzymanych w wyniku inwestycji. Powstałą w wyniku tej korekty różnicę księgować należy na stronie Wn konta „Fundusz statutowy" i na stronie Ma konta „Środki trwałe", „Przedmioty nietrwałe" itp.

III. Zwroty środków inwestycyjnych — inwestycje pozalimitowe.

12. Otrzymane od wykonawcy (dostawcy) inwestycyjnego zwroty środków inwestycyjnych, o ile nie zaewidencjonowane były uprzednio należności od danego wykonawcy (dostawcy) inwestycyjnego, księguje się w sposób następujący:

a) w przypadku gdy pozycja planu rzeczowo-finansowego stanowi inwestycję rozpoczętą lecz zwrot dotyczy określonego, zakończonego całkowicie obiektu inwentarzowego, wykonywanego w ramach danej pozycji planu — na stronie Ma konta „Inwestycje rozpoczęte" (konto analityczne danej pozycji planu rzeczowo-finansowego) i na stronie Wn konta „Rachunek bankowy środków na inwestycje",

b) w przypadku gdy zwrot środków dotyczy zakończonej pozycji planu rzeczowo-finansowego, a cały plan rzeczowo-finansowy nie został zakończony jak również w przypadku zakończenia realizacji planu rzeczowo-finansowego — na stronie Ma konta „Fundusze na inwestycje" i stronie Wn konta „Rachunek bankowy środków na inwestycje".

13. Jeśli na podstawie właściwych dokumentów inwestor może ustalić kwotę należności od wykonawcy (dostawcy) inwestycji, które mają być zwrócone, powinien obciążyć konto „Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych" — grupa „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji" konto właściwego dostawcy (wykonawcy), uznając:

a) konto „Inwestycje rozpoczęte" — w przypadku gdy należność dotyczy pozycji planu rzeczowo-finansowego, która stanowi inwestycję rozpoczętą,

b) konto „Fundusze na inwestycje" — w przypadku gdy należność dotyczy pozycji planu rzeczowo-finansowego lub całego planu rzeczowo-finansowego, które stanowią inwestycję zakończoną.

14. Otrzymane od wykonawcy (dostawcy) inwestycji zwroty środków inwestycyjnych na pokrycie ujętych w ewidencji inwestora należności od wykonawców (dostawców) inwestycji księguje się na stronie Wn konta „Rachunek bankowy środków na inwestycje" i na stronie Ma konta „Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych" — grupa „Inne należności i zobowiązania", konto właściwego dostawcy (wykonawcy).

15. Kwoty otrzymanych zwrotów, o których mowa w pkt 12 lit. b, oraz kwoty należnych zwrotów, o których mowa w pkt 13 lit. b, stanowią podstawę do korekty wartości inwentarzowej otrzymanych w wyniku inwestycji obiektów środków trwałych lub obrotowych. Powstałą w wyniku tej korekty różnicę należy księgować na stronie Wn konta „Fundusz statutowy" i na stronie Ma konta „Środki trwałe", „Przedmioty nietrwałe" itp.

IV. Przedawnione i prekludowane zobowiązania powstałe z rozliczeń w zakresie inwestycji i remontów kapitalnych.

16. Odprowadzeniu do budżetu nie podlegają jedynie przedawnione i prekludowane zobowiązania inwestorów wobec wykonawców (dostawców) inwestycyjnych w zakresie inwestycji limitowych. Podlegają natomiast odprowadzeniu do budżetu przez przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego względnie innych dostawców (wykonawców) inwestycji wszelkie prekludowane lub przedawnione zobowiązania wobec inwestorów (zleceniodawców), wszelkie prekludowane lub przedawnione zobowiązania, jakie mogły wzajemnie powstać pomiędzy wykonawcami generalnymi a podwykonawcami oraz wszelkie prekludowane lub przedawnione zobowiązania inwestorów z tytułu inwestycji pozalimitowych i remontów kapitalnych.

17. Kwoty przedawnionych i prekludowanych zobowiązań inwestorów wobec wykonawców (dostawców) inwestycyjnych w zakresie inwestycji limitowych nie podlegające odprowadzeniu do budżetu przeksięgowuje się pod datą dnia, w którym dane zobowiązanie uległo przedawnieniu lub prekluzji, z konta „Rozrachunki z tytułu inwestycji" na konto „Finansowanie inwestycji" (zyski inwestycyjne).

18. Kwoty przedawnionych i prekludowanych zobowiązań z tytułu inwestycji pozalimitowych i remontów kapitalnych podlegające odprowadzeniu do budżetu należy przeksięgować pod datą dnia, w którym dane zobowiązanie uległo przedawnieniu lub prekluzji, w ramach konta „Rozrachunki z tytułu inwestycji (remontów kapitalnych)" z kont analitycznych rejestrujących zobowiązania wobec wykonawców (dostawców) na konta analityczne innych należności i zobowiązań (jako zobowiązania z tyt. publiczno-prawnych).

19. Dostawcy (wykonawcy) księgują kwoty przedawnionych lub prekludowanych zobowiązań wobec inwestorów jak również wzajemnych zobowiązań pomiędzy wykonawcami generalnymi i podwykonawcami zgodnie z wyjaśnieniami pisma okólnego Ministerstwa Finansów Nr 47 z dnia 19 września 1953 r. znak KS. 11710/1/53.

V. Półmiesięczne faktury wykonawców inwestycyjnych.

20. Półmiesięczne faktury wystawiane przez wykonawców inwestycji w ramach systemu rozliczeń fakturami miesięcznymi księgują inwestorzy na kontach „Inwestycje rozpoczęte" i „Rozrachunki z tytułu inwestycji" analogicznie do pozostałych faktur wykonawców.

VI. Koszty zaopatrzenia i składowania materiałów na inwestycje oraz maszyn i urządzeń wymagających montażu.

21. Bezpośrednie koszty zakupu materiałów na inwestycje oraz maszyn i urządzeń wymagających montażu należy rejestrować w ramach ewidencji analitycznej do konta „Materiały na inwestycje" bądź na odrębnym koncie analitycznym „Koszty zakupu" — przy prowadzeniu ewidencji materiałów na inwestycje oraz maszyn i urządzeń wymagających montażu w cenach ewidencyjnych, bądź też na odpowiednich kontach analitycznych poszczególnych materiałów na inwestycje oraz maszyn i urządzeń wymagających montażu, powiększając kosztami zakupu ich wartość.

22. Bezpośrednie koszty zakupu maszyn i urządzeń nie wymagających montażu księguje się wprost na koncie „Inwestycje rozpoczęte" z jednoczesnym zarachowaniem w ramach ewidencji analitycznej, prowadzonej do tego konta, na właściwy składnik tytułu inwestycyjnego (pozycję planu rzeczowo-finansowego).

23. Koszty składowania oraz pozostałe koszty zaopatrzenia nie stanowiące bez pośrednich kosztów zakupu materiałów na inwestycje oraz maszyn i urządzeń wymagających montażu, pokrywane ze środków obrotowych w ramach działalności eksploatacyjnej, obciążają koszty ogólne działalności eksploatacyjnej (np. koszty ogólno-fabryczne itp.).

24. Ewentualne koszty składowania wiążące się z korzystaniem przez inwestora z obcych składów i fakturowane na niego odrębnymi fakturami oraz pokrywane ze środków inwestycyjnych ewidencjonuje się zgodnie z wyjaśnieniami podanymi w pkt. 21 na odrębnym koncie analitycznym „Koszty zakupu".

VII. Przekazywanie inwestycji niezakończonych.

25 Inwestycje rozpoczęte podlegające, zgodnie z zarządzeniami właściwych jednostek nadrzędnych, przekazaniu do innych inwestorów, np. dokumentacja, należy w momencie przekazania przeksięgować na podstawie protokołu przekazania z konta, na którym były ewidencjonowane, („Inwestycje rozpoczęte") w ciężar konta „Finansowanie inwestycji" z jednoczesnym zarachowaniem na właściwym koncie analitycznym.

Jednostka przejmująca wymienione wyżej obiekty wprowadzi je na podstawie protokołu przekazania na konto „Inwestycje rozpoczęte" w korespondencji z kontem „Finansowanie inwestycji" konto analityczne („Finansowanie przez bank").

Powstała w wyniku powyższego zapisu ewentualna rozbieżność między księgowością inwestora a księgowością banku — w zakresie kwoty finansowania przez bank — winna być omówiona w sprawozdaniu finansowym z działalności inwestycyjnej.

26. Zakup gotowych obiektów np. maszyn i urządzeń nie wymagających montażu itp., nabywanych w ramach t.zw. zakupów scentralizowanych, ewidencjonuje jednostka nabywająca je w ramach swej własnej księgowości (np. centralny zarząd w ramach swej księgowości budżetowej). Jednostka nabywająca po całkowitym rozliczeniu i ustaleniu ostatecznej wartości poszczególnych maszyn i urządzeń, nabytych w ramach zakupów scentralizowanych, dokona przekazania gotowych obiektów tj. poszczególnych środków trwałych (obrotowych).

VIII. Odpłatne przekazanie (upłynnienie) środków obrotowych budowy.

27. Srodki obrotowe budowy sprzedawane przez inwestora jako zbędne remanenty lub też niewykorzystane pozostałości materiałów po zakończeniu inwestycji, na którą zostały zakupione, księguje się w momencie sprzedaży na dobro konta, na którym były ewidencjonowane („Materialy na inwestycje", „Inwestycje rozpoczęte") oraz w ciężar konta „Rozrachunki z tytułu inwestycji", „Inne należności i zobowiązania z tytułu inwestycji" (należności za odpłatne przekazanie środków obrotowych budowy).

Ewentualne różnice jakie mogą wystąpić w przypadku sprzedaży środków obrotowych budowy po cenach innych od tych, w których były one ewidencjonowane, zarachowuje się odpowiednio jako „zyski" względnie „straty" inwestycyjne.

28. Zapłatę przez odbiorcę należności za odpłatne przekazanie środków obrotowych budowy księguje się w ciężar konta „Finansowanie inwestycji" — finansowanie przez bank (inwestycje limitowe) lub w ciężar konta „Rachunek bankowy środków na inwestycje" (inwestycje pozalimitowe).

IX. Uzyski działalności inwestycyjnej.

29. Do uzyskiwanych podczas działalności inwestycyjnej materiałów, produktów ubocznych i produktów otrzymanych przy próbnej produkcji wykonanej w związku z próbami technicznej sprawności inwestycji, zwanych dalej uzyskami działalności inwestycyjnej, zalicza się następujące przedmioty:

a) materiały uzyskiwane w ramach działalności inwestycyjnej lecz przed rozpoczęciem właściwej budowy np. złom, cegły itp. materiały uzyskane przy rozbiórce budynków lub ruin w ramach przygotowania placu budowy,

b) produkty uboczne uzyskiwane podczas działalności inwestycyjnej np. piasek, żwir itp. materiały uzyskane przy dokonywaniu wykopów pod fundamenty, węgiel wydobyty przy głębieniu szybu w nowobudowanej kopalni itd.,

c) produkty otrzymane przy próbnej produkcji wykonanej w związku z próbami technicznej sprawności oddziału produkcyjnego lub całego zakładu (w ramach tzw. rozruchu mechanicznego) np. próbna partia klinkieru w nowouruchamianej cementowni.

30. Wartością uzysków działalności inwestycyjnej obciąża się konto „Materiały na inwestycje" w korespondencji z kontem „Finansowanie inwestycji" (z innych źródeł).

31. Należnością z tytułu sprzedaży wyżej wymienionych uzysków obciąża się konto „Rozrachunki z tytułu inwestycji" (inne należności i zobowiązania — należności za odpłatne przekazanie środków obrotowych budowy) w korespondencji z kontem „Materiały na inwestycje". Wpływy z tego tytułu księguje się według zasad ustalonych dla wpływów z tytułu odpłatnego przekazania środków obrotowych budowy.

Z-ca Dyrektora Zarządu H. Druska

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 serii „O" od Nr 0161548 do Nr 0161600, zagubione przez pracownika Wydz. Finansowego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Szydłowcu ob. Rybańca Stefana.

2) blankiety pokwitowań kasowych kwitariuszy przychodowych Nr 1 Seria „O" od Nr 115601 do Nr 115700, od Nr 116201 do Nr 116300 i od Nr 116301 do Nr 116400 zagubione w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Zwoleniu woj kieleckie.

3) blankiety pokwitowań kasowych kwitariuszy przychodowych wzór Nr 1 od Nr 42306 do Nr 42405 zagubione przez sekretarza Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Konradowie pow. Nysa ob. Juziuka Mariana i od Nr 47740 do Nr 47815 zagubione przez poborcę Wydziału Finansowego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nysie ob. Maliszewskiego Jana.

4) blankiety pokwitowań kasowych kwitariuszy przychodowych Nr 1 Serii „T" od Nr 0846423 do Nr 0846500 oraz Serii „BB" od Nr 0802103 do Nr 0802150 zagubione przez inkasenta Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Rudzie Kościelnej ob. Osowskiego Stanisława.

5) blankiety pokwitowań kasowych kwitariusza przychodowego PZU od Nr 14.553/13 do Nr 14.553/100 zagubione przez pracownika Prez. Gromadzkiej Rady Narodowej w Torzymiu pow. Sulęcin ob. Woińskiego Jana.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10-12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Cena zł 1,00

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5526-56-15.000. B-7-24192.